

i Virkeligheden tror at kunne bevise, at vor Arbejds-løn er højere end andre Steder, saa som med det. Jeg spørger Ministeren: Hvorpaa støtter han den Paastand, at Udlandets Arbejds-kraft er billigere end vor? Hvor er Bevistet derfor? Det er flot saaledes at henkaste en Bemærkning og sige: Vor Arbejds-løn herhjemme er højere end Udlandets; men bevis det da en Gang; jeg tror ikke, at han kan det. Nei, vor Arbejds-løn er ikke meget høj. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) kom ind paa det. Jeg skal ikke fordybe mig meget deri, men en Mand, som er ansat i Statistikkens Tjeneste, nemlig Professor Scharling, har udregnet, hvad en Arbejderfamilie behøver for at kunne leve, og Andre have saagitzen udregnet, hvad Arbejderstanden har i Gjennemsnit. Vi kunne da se, om vor Arbejds-løn er saa høj, som man mener. Professor Scharling siger, at Mand og Hustru behøve 830 Kr., Forældre og 1 Barn 1030 Kr., Forældre og 2 Børn 1220 Kr. og Forældre med 3 Børn 1400 Kr., og blandt de Udgifter, som han regner til de allertarveligste Livsfornödenheder, er ikke medregnet Noget til Assurancé, Tobak, Løge, Medicin, Sygekassébidrag, Udgifter til Sygdomstilfælde, til Bohavets Fornøelse, til dets Udvidelse, til Erstatning for ituslaaede Ting, til Aviser, Foreningsbidrag, Sporvognskjørelse, Forsiøielser o. s. v., og det pleier dog at være temmelig nødvendige Ting. Han siger altsaa, at en Familie paa 3 Børn behøver 1400 Kr. for at kunne føre en nogenlunde tarvelig Tilværelse. Men nu er det en Kjendsgjerning, at der er 23,800 Arbejdere, det vil sige 62,3 Cpt. af det Antal, der bestjæftiges her i Kjøbenhavn, som have fra 800 Kr. og nedefter til 400 Kr. aarlig at leve af, og dog siger man, at vor Arbejds-løn er højere end i Udlandet. Jeg kunde lide at høre en Gang den høitærede Minister forklare, hvorledes han tror, at disse Arbejdere leve, og hvad de leve af. Og det kunde maasse være endnu mere interessant at faae at vide, hvorledes han tror, de leve, der have endnu mindre. Men saaledes gaar det altid, naar Folk skulle tale om Forhold, de aldrig have kjendt. Den, der for en Del af sit Arbejde har 12,000 Kr., behøver ikke at tale om, hvorledes den kan leve, som kun har 800 Kr. Den høitærede Minister stillede ogsaa et andet Spørgsmaal, og det Spørgsmaal have Andre før ham stillet. Vi hørte det ogsaa i Hjør, da var det hans Kollega Krigsministeren, som stillede det, den Gang vi havde de krigsministerielle Love til Behandling. Da kom Krigsministeren med det Spørgsmaal: Dersom jeg nu ikke havde eta-

bleret den Mængde Extratjenestetid for Soldaterne og bygget alt det Fæstningsarbejde, hvorledes skulde saa alle de Arbejdere have fundet Bestjæftigelse, som have fundet deres Brød i den Tid ved al denne Extratjeneste og dette Arbejde og levet deraf. Saaledes kom ogsaa den høitærede Finantsminister i Gaar og sagde: Naar vi nu vilde slaa Bestyttelsen ihjel og borttage Bestyttelsen, hvor skulde de Arbejdere da hen, som have været bestjæftigede ved den paagjældende Industri. Jeg troede, at den høitærede Minister maatte vide, at vi dog ogsaa have Landbrug, at vi have naturlige Indtægtskilder, som det ærede Medlem fra Næstkov (Meergaard) ogsaa berørte, som meget godt kunne bestjæftige dem og bestjæftige dem saaledes, at de kunne leve. Der ligger 1/7 af Danmarks Land hen uopdyrket. Hvorfor tager man ikke alvorlig fat paa at frugtbargjøre det, hvorfor ikke tage af de Millioner, der anvendes til Krigsvæsenet og benytte dem til Opdyrkning af Hejerne? Det har jo vist sig, at private Folk have været i Stand til at opdyrke 20—30,000 Tønder Land af Hejerne, saaledes at de i det Mindste tildeels ere bleven god Jord. Der vil man kunne finde Bestjæftigelse for mange, for Tusinder af disse Hænder, som man taler om, at man ikke veed, hvorledes man skal bestjæftige. Her er god Bestjæftigelse for dem; der er god og nyttig Bestjæftigelse nok her i Landet, naar man vil indrette det paa en fornuftig Maade, naar man vil gaa til at ophjælpe den naturlige Industri, de naturlige Kræfter vi have her til Lands, og navnlig udvikle dem, for at vort Land kan bestaa og Befolkningen leve paa en ordentlig Maade. Men Sagen er den, at man ikke ser saaledes paa Forholdene, men stræber efter at faae det størst mulige Antal Millioner i Statskassen, ligegyldigt ad hvilke Veie, naar de blot komme ind, for at kunne bruge dem paa den Maade, man synes om. Jeg siger for mit Vedkommende, at de Herrer skulde først og fremmest tage fat paa at aaffaste Finantsstøden; Bestyttelsestøden kunne vi altid blive af med. Det er et Fremtidsspørgsmaal, men saalænge vi have Finantsstøden i den Udstrækning, vi have den, tror jeg, at det vil være en Begyndelse til at forbedre Forholdene, naar man aaffaster den; saalænge vi have den Stat paa alle de vigtigste Livsfornödenheder i den Udstrækning, som Tilfældet er, vil Statskassen blive fyldt med Pengé, og saalænge det Princip sidder ved Roret, som vi have her i Diebliffet, saalænge ville vi have de kolossale Militærudgifter, der tynge paa Befolkningen, og saalænge bliver Arbejderstandens Stilling al-